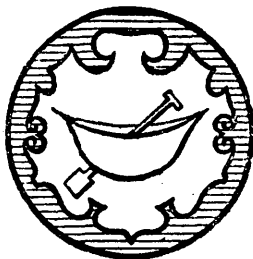

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 600. —
Miesięcznie . „ 200. —

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery
szpalty na stronie) Mk. 30.—Przed tekstem
Mk. 100.— za wiersz (dwie szpalty na
stronie). Droższe 10 marek za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie mk. 100.—

Cena egzemplarza 50 Marek

№ 22. (138.)

Łódź, wtorek 30 maja 1922 r.

Rok IV.

EDWARD ROSSET.

Ze statystyki m. Łodzi w roku 1921.

Pożary w Łodzi w roku 1921.

W roku 1921 Straż Ogniowa Ochotnicza Łódzka zarejestrowała 310 Pożarów.

Porównanie tej liczby z liczbami z lat poprzednich (1920 — 239, 1919 — 195, 1918 — 110) wskazuje, że klęska ogniowa daje się Łodzi z roku na rok silniej we znaki.

Wzrost jest znaczny: na każde 100 pożarów w roku 1918 przypada w roku 1919 — 177, w roku 1920 — 217, w roku 1921 — 281.

Podobnie jak w latach ubiegłych, w roku 1921 w Łodzi przeważa liczba pożarów w miesiącach zimowych. Chodzi tu o zjawisko, charakterystyczne dla miast. „Statistisches Jahrbuch deutscher Städte“ (t. 21) na podstawie sumarycznych obliczeń dat z 92 miast niemieckich o ludności powyżej 50,000 stwierdza, że w roku 1912 w każdej z trzech grup, na jakie zależnie od wielkości podzielono owe 92 miasta, najwyższy odsetek pożarów przypada na miesiące styczeń i grudzień.

Inaczej ma się rzecz, jeżeli chodzi o wieś. Tu z reguły większość pożarów przypada na miesiące letnie, kiedy działa szereg czynników, sprzyjających powstaniu lub rozprzestrzenieniu się ognia; warunki atmosferyczne odgrywają zwłaszcza rolę przy powstaniu pożarów, pokrycie zaś dachów budowli wiejskich słomą, materiałem wybitnie łatwopalnym, dla ich rozprzestrzenienia. Rola tych czynników, jeżeli chodzi o miasta, jest zazwyczaj nikła.

Wspomnianą przewagę pożarów w Łodzi w miesiącach zimowych uwidocznia poniższe zestawienie.

Tabela Nr. 1. Pożary w Łodzi w latach 1918—21 według miesięcy.

Miesiąc	R o k								Czterolecie	
	1921		1920		1919		1918		1918—1921	
	Liczba po- żarów	Stosu- nek proc.	Liczba po- żarów	Stosu- nek proc.	Liczba po- żarów	Stosu- nek proc.	Liczba po- żarów	Stosu- nek proc.	Liczba po- żarów	Stosu- nek proc.
1 Styczeń . . .	26	8.4	21	8.7	18	9.2	15	13.6	80	9.3
2 Luty . . .	13	4.2	15	6.8	12	6.2	10	9.1	50	5.8
3 Marzec . . .	24	7.8	25	10.5	16	8.2	15	13.6	80	9.3
4 Kwiecień . . .	33	10.6	15	6.3	18	6.6	4	3.7	65	7.6
5 Maj . . .	13	4.2	19	7.9	20	10.2	3	2.7	55	6.4
6 Czerwiec . . .	22	7.0	11	4.6	17	8.7	3	2.7	53	6.2
7 Lipiec . . .	16	5.3	16	6.7	13	6.6	6	5.5	51	5.9
8 Sierpień . . .	34	10.9	13	5.4	11	5.6	9	8.2	67	7.8
9 Wrzesień . . .	27	8.7	13	5.4	15	7.7	8	7.3	63	7.3
10 Październik . . .	81	10.0	82	13.4	12	6.2	13	11.8	88	10.3
11 Listopad . . .	26	8.4	32	13.4	22	11.3	11	10.0	91	10.6
12 Grudzień . . .	45	14.5	27	11.3	26	13.3	13	11.8	111	12.9

Przeciętna liczba pożarów w Łodzi w roku 1921 wynosi 25. Rozróżniając półrocze zimowe, do którego zaliczamy miesiące: październik, listopad, grudzień, styczeń, luty i marzec, oraz półrocze letnie, obejmujące pozostałe miesiące (kwiecień — wrzesień), ustalamy odrębne dla każdego z wymienionych półroczy przeciętne; mianowicie w półroczu zimowym 1921 roku przeciętna miesięczna liczba pożarów wynosi 26, w półroczu letnim — 24. W latach poprzednich, z których posiadamy daty, różnica pomiędzy przeciętną dla półrocza zimowego a przeciętną dla półrocza letniego jest znaczniejsza, co widać z następującego zestawienia.

Przeciętne miesięczne liczby pożarów w Łodzi w latach 1918—1921 wynoszą:

	1921	1920	1919	1918	Czterolecie 1918—1921
cały rok	25	20	16	9	17
półrocze zimowe	26	25	18	13	20
letnie	24	14	15	5	14

Na poszczególne kategorie pożarów przypadają w roku 1921 następujące liczby.

Tabela Nr. 2. Pożary w Łodzi w roku 1921 według rodzajów.

Rodzaj pożaru		Liczba	Stosunek procent.
Wszystkie		310	100%
I	Dachowy	85	27.4
II	Pokojowy	31	10.0
III	Mieszkańowy	19	6.1
IV	Sufitowy	14	4.5
V	Komórkowy	50	16.1
VI	Inny	111	35.8

Znamienny jest wysoki odsetek pożarów dachowych. Fakt, iż dachy ulegają w znacznym stopniu klęsce ogniowej, jest nie bez związku z jedną stroną z faktem złego gatunku pokrycia dachów, z drugiej zaś strony z faktem nieremontowania ich od szeregu lat. W rozprawie, poświę-

conej budowlom łódzkim*), wykazaliśmy, że odsetek budowli, krytych papką, materiałem niedoskonałym, jest w Łodzi znaczny. Względna ogniotrwałość dachów łódzkich zmniejsza się przytym ustawicznie wskutek nieodnawiania ich. Dekret 1919 r., tak samo i ustawa z 1920 r. o ochronie lokatorów, nie przewidywały środków na dokonywanie remontu**). Ten błąd prawodawcy polskiego i na interesującym nas polu nie pozostał bez śladu.

Liczbę pożarów każdej kategorii w poszczególnych miesiącach 1921 roku wyobraża poniższa tabela.

Tablica № 3. Pożary w Łodzi w roku 1921 według rodzajów i miesięcy.

Miesiąc	Rodzaj pożaru						Ogółem
	dachowy	pokojowy	mieszkańkowy	sufitowy	komórkowy	inny	
1 Styczeń . .	3	—	—	3	1	19	26
2 Luty . . .	—	—	2	4	—	7	13
3 Marzec . .	4	—	2	4	2	12	24
4 Kwiecień .	21	—	—	1	8	8	33
5 Maj . . .	3	—	1	2	1	6	13
6 Czerwiec .	6	—	1	—	—	15	22
7 Lipiec . .	4	—	1	—	6	5	16
8 Sierpień .	8	8	2	—	9	7	34
9 Wrzesień .	8	5	1	—	8	7	27
10 Październik	12	2	—	—	9	8	31
11 Listopad .	4	10	3	—	6	3	26
12 Grudzień .	12	6	6	—	7	14	45
razem	85	31	19	14	50	111	310

W czteroletciu 1918—21 na poszczególne rodzaje pożarów przypadają liczby następujące.

Tablica № 4. Pożary w Łodzi w latach 1918—21 według rodzajów

Rodzaj pożaru	R o k				Czterolecie	
	1921	1920	1919	1918	1918—21	Stosun. procent.
Wszystkie	310	289	195	110	854	100%
I Dachowy . .	85	16	16	20	137	16.8
II Pokojowy . .	31	—	9	18	58	6.8
III Mieszkańkowy	19	21	26	34	100	11.7
IV Sufitowy . .	14	23	19	1	57	6.7
V Komórkowy .	50	6	16	4	76	8.7
VI Inny	111	173	109	33	426	50.0

Porównanie dat z czteroletcia 1918—21 w powyższej tablicy z tablicą № 2, obrazującą stosunek pożarów poszczególnych kategorii do całości pożarów wyłącznie w roku 1921, wykazuje, że tak w wymienionym roku, jak i w całym omawianym czteroletciu maksymalny odsetek — abstrahując oczywiście od kategorii „pożarów innych” — stanowią pożary dachowe, minimalny zaś pożary sufitowe.

*) Edward Rosset, „Budowle i pożary w Łodzi w trzyleciu 1918—20” (Dz. Zarz. m. Łodzi № 47, 15. XI. 1921 r.)

**) Dr. Józef Zawadzki, „Ochrona lokatorów a głód mieszkaniowy” (Samorząd Miejski t. 1, zes. 4, 5, 6, sierp.—paźdz. 1921 r.)

Co było przyczyną 310 zarejestrowanych w Łodzi w 1921 roku pożarów, wykazuje poniższa

Tablica № 5. Pożary w Łodzi w roku 1921 według przyczyn.

Przyczyny pożarów	Liczba pożarów	Stosun. procent.
Wszystkie	310	100%
Rozmyślne podpalenie . . .	—	—
Eksplozja	1	0.3
Zanieczyszczenie komina . .	32	10.3
Wadliwa konstrukcja komina	64	20.6
" " wogóle	2	0.6
Nieostrożność	42	13.6
Inne przyczyny	16	5.2
Przyczyny niewiadome . . .	153	49.4

Dokładne zbadanie przyczyny pożaru jest często bardzo trudne, to też we wszystkich statystykach pożarów spotykamy się z kategorią pożarów z przyczyn niewiadomych, a stanowi ona odsetek znaczny. Im większa przywiązuje się wagę do statystyki, tem mniejszy jest odsetek pożaru z przyczyn niewiadomej. W Niemczech, gdzie nie tylko statystyka postawiona jest wzorowo, ale gdzie też jest duże wśród ogółu zrozumienie dla znaczenia statystyki, odsetek ten jest stosunkowo nieznaczny. Wspomniana już statystyka miast niemieckich wykazuje, że ogólny odsetek pożarów z nieznannej przyczyny stanowi w tych miastach w roku 1909 — 24.9, 1910 — 22.9, 1911 — 23.7, 1912 — 22.9. Według danych, zawartych w „Statistisches Jahrbuch für den Freistaat Preussen“, 17. Band (Berlin, 1921), w całych Prusach w roku 1917 odsetek pożarów z niewiadomej przyczyny wynosił 21.4. Dużo gorzej pod tym względem przedstawia się statystyka pożarów w Paryżu. Najnowsza kapitalna „Annuaire statistique de la ville de Paris“, zawierająca daty z lat 1915 — 1918, ujawnia następujący odsetek pożarów z przyczyn niewiadomych: 1915 — 35.3, 1916—33.7, 1917—29.8, 1918—29.1. Jest rzeczą znamioną, że odsetek ten zmniejsza się z roku na rok, co dla statystyki ma ważne dodatnie znaczenie. Przechodząc wreszcie do sprawy tego stosunku u nas, wypada stwierdzić, że przedstawia się on bardzo niepomyślnie. W statystyce pożarów w b. Kongrasówce (bez m. Warszawy) — podług publikacji Ubezpie. wzaj. budowli od ognia w Królestwie Polskim*) — pożary z przyczyn nieujawnionych i innych stanowią: w roku 1911—55.8% ogólnej liczby pożarów, w roku 1912—51.5%. W poszczególnych guberniach wymieniony odsetek wynosił:

	1911	1912
gub. Kielecka	73.6	73.4
" Kaliska	61.8	57.8
" Piotrkowska	58.7	56.5
" Warszawska	56.7	48.2
" Radomska	53.2	52.2
" Łomżyńska	51.2	38.7
" Lubelska	49.8	47.9
" Siedlecka	48.7	42.4
" Suwalska	42.3	37.5
" Płocka	40.8	41.8

*) Rocznik Statystyczny Królestwa Polskiego, r. 1914, opracowany pod kierunkiem prof. Wła¹. Grabskiego (Warszawa, 1915).

Naturalnie nie rzeczywisty brak możliwości ustalenia przyczyny pożaru, lecz lekceważenie bądź niezrozumienie znaczenia zbieranych dat statystycznych było w licznych wypadkach przyczyną zaliczenia pożaru do kategorii niewiadomych lub innych. A już jako na curiosum pod tym względem można wskazać na statystykę pożarów podług przyczyn we Lwowie, gdzie kategoria pożarów z przyczyn innych i niewiadomych obejmuje w 1906 roku 90 proc., a w 1907 roku 91 proc. ogólnej liczby pożarów.*)

Taka statystyka zaszczytu nie przynosi. Przytaczamy ją jednak w przekonaniu, iż odślanianie braków przyczyni się do usunięcia ich. A chodzi u nas o brak i braki w każdej niemal dziedzinie i to o braki znaczne. W tych warunkach trudno, rzecz prosta, o jakiegokolwiek badania statystyczne w szerszym zakresie.

O poszczególnych kategoriach pożarów z przyczyn ujawnionych będzie poniżej mowa.

Interesującą ze względu na związek przyczyny pożaru z porą roku jest

Tablica Nr. 6. Pożary w Łodzi w roku 1921 według przyczyn i miesięcy.

MIESIĄC	PRZYCZYNA POŻARU									R A Z E M
	Rozmysłne podpalenia	Eksplozja	Zanieczyszczenie komina	Wadliwa konstrukcja komina	Wadliwa konstrukcja wogóle	Nieostrożność	Inne przyczyny	Przyczyny niewiadome		
1 Styczeń . . .	—	—	10	2	—	1	—	18	26	
2 Luty . . .	—	—	3	3	—	3	—	4	13	
3 Marzec . . .	—	—	1	5	—	6	6	6	24	
4 Kwiecień . . .	—	—	—	22	—	4	—	7	33	
5 Maj . . .	—	—	—	5	—	—	—	8	13	
7 Czerwiec . . .	—	—	—	6	—	3	—	13	22	
7 Lipiec . . .	—	—	—	4	—	2	—	10	16	
8 Sierpień . . .	—	—	—	4	1	6	—	23	34	
9 Wrzesień . . .	—	—	—	6	—	2	1	18	27	
10 Październik . . .	—	—	11	1	—	—	—	19	31	
11 Listopad . . .	—	—	4	3	1	9	—	12	26	
12 Grudzień . . .	—	1	3	3	—	6	9	20	45	
razem	—	1	32	64	2	42	16	153	310	

Z pożarów, których przyczyna jest wiadoma, mają dla obserwacji statystycznej znaczenie — ze względu na większą liczebność — pożary z zanieczyszczenia komina, z wadliwej konstrukcji komina i z nieostrożności. Dwie ostatnie kategorie mają pod względem sezonowym charakter powszechny, t. zn. ujawniają się w mniejszym lub większym stopniu we wszystkich porach omawianego roku. Natomiast pożary z powodu zanieczyszczenia komina miały miejsce jedynie w pierwszym i ostatnim kwartale, co pozostaje w związku z przypadającym na ten wyłącznie czas opalaniem pieców, jako główną przyczyną zanieczyszczenia kominów.

*) Wiadomości Statystyczne o m. Lwowie, t. XII, Lwów, 1910.

Przyczyny zarejestrowanych w Łodzi w ostatnim czteroleciu pożarów znajdujemy w następującej tablicy.

Tablica № 7. Pożary w Łodzi w latach 1918-21 według przyczyn.

Przyczyna pożaru	R O K				Czterolecie	
	1921	1920	1919	1818	1918-20	stosun. procent.
Wszystkie	810	239	195	110	854	100 ⁰ / ₀
Rozmyślne podpalenie	—	1	—	—	1	0.1
Eksplozja	1	4	—	5	10	1.1
Zanieczyszczenie komina	32	26	6	19	83	9.7
Wadliwa konstrukcja	64	49	32	22	167	19.5
„ „ „ wogóle	2	—	24	4	30	3.5
Nieostrożność	42	84	54	33	213	24.9
Inne przyczyny	16	16	23	15	51	7.1
Przyczyny niewiadome	289	153	56	12	289	33.8

Konstatujemy, iż najliczniejsze w rozpatrywanym czasokresie były w Łodzi pożary z powodu nieostrożności. Nieostrożność jest powszechnie najczęstszą przyczyną pożarów. 26.5 proc. ogólnej liczby pożarów w miastach niemieckich w roku 1909, 31.9% w roku 1910, 30.1% w roku 1911, 26.8% w roku 1912 powstało według cytowanego już „Statistisches Jahrbuch deutscher Städte“ (t. 20 i 21) z przyczyny nieostrożności, przyczyną pożary tej kategorii stanowiły w każdym z wymienionych lat najwyższy odsetek pożarów. „Statystyka m. Krakowa“ (zesz. X, 1908) wykazuje, że w dziewięcioleciu 1897-1905 w Krakowie pożary z przyczyny nieostrożności stanowiły najwyższy procent pożarów, mianowicie 43.1%.

Z kolei najbardziej licznymi były pożary z powodu wadliwej konstrukcji komina. Ta kategoria pożarów zasługuje na szczególną uwagę. Chodzi tu o przyczynę, objawiającą tendencję do zataczania coraz szerszych kręgów. Jest rzeczą jasną, że kominy nasze znajdują się w b. złym stanie i że dalsza abstynencja od remontowania ich powiększy znaczną już klęskę ogniową. Troską naszych czynników rządzących powinno być wynalezienie środków, któreby położyły tamę powszechnej dziś u nas abstynencji od wszelkiego rodzaju remontu, a wszelka zwłoka pod tym względem jest nader szkodliwa.

Wreszcie wypada zwrócić uwagę na kategorię pożarów z rozmyślnego podpalenia. Rzec można, że ta kategoria przestała już być aktualną. Na 854 pożarów w czteroleciu 1918-21 miał miejsce tylko jeden wypadek pożaru z rozmyślnego podpalenia. W latach przedwojennych te pożary były częste. Znałe są pod mianem „pożarów spekulacyjnych“, gdyż miały charakter spekulacyjny, mianowicie były obliczone na uzyskanie odszkodowania ubezpieczeniowego, wyższego od rzeczywistych szkód. Według „Rocznika Statystycznego Król. Polsk., rok 1914“. Pożary z rozmyślnego podpalenia stanowiły w b. Kongresówce w 1911 roku 15.4% ogólnej liczby pożarów, 1912 — 14.9%.

Związek pomiędzy przyczyną a rodzajem pożarów, zarejestrowanych w Łodzi w roku 1921, unacznia poniższe zestawienie.

Tablica № 8. Pożary w Łodzi w roku 1921 według rodzajów i przyczyn.

RODZAJ POŻARU		PRZYCZYNY POŻARÓW								RAZEM
		Rozmysłne podpalenie	Eksplozja	Zanieczyszczenie komina	Wadliwa konstrukcja komina	Wadliwa konstrukcja wogóle	Nieostrożność	Inne przyczyny	Przyczyny niewiadome	
I	Dachowy	—	—	18	48	—	2	—	17	84
II	Pokojowy	—	1	—	3	—	18	—	14	31
III	Mieszkan.	—	—	—	—	1	3	—	15	19
IV	Sufitowy	—	—	—	8	—	3	1	2	14
V	Komórkowy	—	—	—	1	—	5	1	48	50
VI	Inny	—	—	14	4	1	16	14	62	111
Razem		—	1	32	64	2	42	16	153	310

Widzimy, że często przyczyną pożaru dachowego było zanieczyszczenia komina, ale najczęściej wadliwa konstrukcja komina. Ta ostatnia była też nierzadko powodem pożaru sufitowego, a niekiedy również pożaru pokojowego. Nieostrożność — jako przyczyna pożaru — ma niejako charakter uniwersalny, t. zn. powoduje wszelkiego rodzaju pożary. W głównej jednak mierze nieostrożność była przyczyną pożarów pokojowych.

We wszystkich zastawieniach naszymi objętych wypadkach interwenjowała Straż Ogniowa Ochotnicza Łódzka, licząca 9 oddziałów. Ogólna liczba godzin, spędzonych przez Straż przy pożarach w roku 1921, wynosi $347\frac{1}{4}$, z czego na dzień przypada $220\frac{3}{4}$ (63,6%), na noc — $126\frac{1}{2}$ (36,4%). Stosunek pożarów dziennych do nocnych przedstawia się w czteroleciu 1918—21 następująco.

Tablica № 9. Rozmiary pożarów w Łodzi w czteroleciu 1918—21 według rodzaju pożarów i pory doby.

Rodzaj pożaru	Liczba godzin spędzonych przy pożarach	W tem		Stosunek % w czteroleciu	
		w dzień	w nocy	w dzień	w nocy
Wszystkie	853	$523\frac{3}{4}$	$329\frac{1}{4}$	65,3	34,7
Dachowy . .	$141\frac{1}{4}$	$106\frac{1}{4}$	35	75,3	24,7
Pokojowy . .	43	$31\frac{1}{4}$	$11\frac{3}{4}$	77,7	22,3
Mieszkaniowy	$35\frac{1}{2}$	$59\frac{1}{2}$	26	69,6	30,4
Sufitowy . .	50	$24\frac{1}{4}$	$25\frac{3}{4}$	48,5	51,5
Komórkowy .	$89\frac{3}{4}$	$60\frac{1}{4}$	$29\frac{1}{2}$	67,1	32,9
Inny	$443\frac{1}{2}$	$242\frac{1}{4}$	$201\frac{1}{4}$	54,6	45,4

Z powyższej tablicy wynika, że w rozpatrywanym czteroleciu w Łodzi pożaryienne były naogół 2 razy częstsze od pożarów nocnych. Pożary sufitowe wykazują pewną nadwyżkę po stronie pożarów nocnych, (51,5%) — wszelkie zaś inne kategorie pożarów wykazują przewagę po stronie pożarów dziennych, przytym najwyższą pożary pokojowe (77,7%).

Liczby, obrazujące przeciętny czas trwania jednego pożaru w omawianym czasokresie, zawiera poniższa

Tablica № 10. Przeciętny czas trwania 1 pożaru w latach 1918—21.

Rodzaj pożaru	R Ó K				Czterolecie	
	1921	1920	1919	1918	1918	1921
	m i n u t					
Wszystkie	67	59	52	55	60	
Dachowy . . .	54	106	69	54	62	
Pokojowy . . .	36	—	73	45	44	
Mieszkaniowy . . .	73	45	42	48	51	
Sufitowy . . .	37	52	49	30	54	
Komórkowy . . .	74	100	60	34	71	
Inny . . .	83	56	48	71	62	

Konstatujemy, iż w czteroleciu 1918—21 najbardziej długotrwałymi były pożary komórkowe, najmniej długotrwałymi — pokojowe. Analiza dat, dotyczących pożarów pokojowych, doprowadza do wniosku, iż są to pożary stosunkowo nieliczne, z reguły krótkotrwałe, mające miejsce głównie w dzień i powstające przeważnie wskutek nieostrożności. Podobny charakter mają pożary komórkowe z tą różnicą, iż są naogół długotrwałe. O cechach specyficznych innych pożarów wspomnieliśmy wyżej.

Interesujący jest wreszcie związek, jaki zachodzi pomiędzy porą roku a czasem trwania pożaru. O nim sędzić możemy na podstawie dat, poniżej przedstawionych.

Tablica № 11. Pożary w roku 1921 według miesięcy i czasu trwania.

MIESIĄC	Liczba pożarów	Liczba godzin spędzonych przy pożarach	Przeciętne ugaszenie 1 pożaru trwało
1 Styczeń . . .	26	26 $\frac{1}{2}$	1 godz. 1 m.
2 Luty . . .	13	10 $\frac{1}{4}$	47 "
3 Marzec . . .	24	23	57 "
4 Kwiecień . . .	33	36 $\frac{3}{4}$	1 g. 6 "
5 Maj . . .	13	13	1 g. — "
6 Czerwiec . . .	22	51 $\frac{1}{4}$	2 " 19 "
7 Lipiec . . .	16	21 $\frac{1}{2}$	1 " 20 "
8 Sierpień . . .	34	38 $\frac{1}{3}$	1 " 8 "
9 Wrzesień . . .	27	43	1 " 35 "
10 Październik	31	23	44 "
11 Listopad . . .	26	25 $\frac{3}{4}$	59 "
12 Grudzień . . .	45	34 $\frac{3}{4}$	46 "

W miesiącach letnich — jak widać — pożary były naogół długotrwałe, w miesiącach zimowych krótkotrwałe. Rozróżniając, jak wyżej, półrocze zimowe i letnie, ustalamy, że w pierwszym przeciętny czas trwania 1 pożaru wynosił w 1921 roku 52 minuty, w drugim — 1 godzina 24 minuty.

W roku 1921 Straż Ogniowa Ochotnicza Łódzka dokonała 609 wyjazdów, na jeden zatem pożar przypadają w przybliżeniu dwa wyjazdy.

Dział sprawozdawczy.

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół

15 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 18 maja 1922 r.

Komplet radnych 56. Komplet członków Magistratu 10. Obecnych radnych 49. Obecnych członków Magistratu 9.

Posiedzenie otworzył o godz. 8 min. 45 wiecz. zastępca przewodniczącego R. M., r. dr. J. Rosenblatt, w obecności quorum (58 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego r. sekretarza W. Wójciaka, oraz sekretarza Prezydium p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Arndta, Chwalbińskiego, Kozaneckiej, usprawiedliwiających nieobecność swą na dzisiejszym posiedzeniu.

2. a) zawiadomienie r. Gerhardta o rezygnacji z mandatu radzieckiego,

b) oświadczenie Prezydium, że w związku z powyższem frakcja niemieckich robotników i inteligencji pracującej liczyć będzie obecnie 4-ch członków, w tom 3-ch radnych i jednego członka Magistratu, gdyż właściwa lista więcej kandydatów nie zawiera,

3. a) zawiadomienie r. Polaka o rezygnacji z mandatu radzieckiego,

b. oświadczenie Prezydium, że na miejsce r. Polaka wchodzi do Rady obyw. Boruch Nutkowicz, zastępca z tejże listy kandydatów.

4. odezwę Województwa Łódzkiego, Wyzd. Sam. L. SM. 194/II-4 z dn. 13. maja r. b. treści następującej:

„Odnośnie do sprawozdania Magistratu z dn. 27 marca r. b. № P. 797/22 Urząd Wojewódzki oznajmia co następuje:

Art. 19. Dekretu o Samorządzie miejskim (Dz. Fr. № 13 z 1919 r.) wyraźnie określa, iż radny nie może zajmować płatnej posady w Magistracie. Pracownik miejski wybrany do Rady Miejskiej, musi zrzec się swej posady na czas pozostawania w Radzie, a więc w contradicção radny, przyjmujący płatną posadę w Magistracie winien zrzec się mandatu radnego.

Wobec powyższego należy uznać nominację Adeli Koziołkiewiczówny na stałą nauczycielkę

miejską bez uprzedniej rezygnacji z godności radnego za sprzeczną z przepisami Dekretu o Samorządzie miejskim.

Zechce przeto Magistrat wezwać radną A. Koziołkiewiczównę do natychmiastowego złożenia mandatu radnego miasta, ewentualnie unieważnić jej nominację na nauczycielkę miejskiej szkoły handlowej.

Sprawozdania w tej sprawie oczekuje Urząd Wojewódzki w terminie do dni 8-miu.

Do sprawozdania należy dołączyć odpis uchwały Magistratu w sprawie nadania A. Koziołkiewiczównie posady nauczycielki miejskiej tudzież wszystkie akta przedmiotowe.”

(p. post. w tejże sprawie).

5. odezwę Magistratu w sprawie urucowania szpitala małż. Poznańskich.

6. Uchwały Magistratu:

a) № 457 z dn. 28 kwietnia 1921 r.:

„Na wniosek p. W. Badziana, ławnika—przewodniczącego Wyzd. Fin.-Rachunkowego № 473/12-IIa z dn. 24 kwietnia 1922 r., uchwalono przemianować Oddz. Finansów i Kontroli na Oddział Obrachunkowy.”

b) № 402 z dn. 21 kwietnia 1922 r.:

„Na skutek uchwały K-sji Kulturalno—Oświatowej № 3 z dn. 12 kwietnia 1922 r. postanowiono:

1) podwyższyć z dniem 1 kwietnia 1922 r. o 77% wynagrodzenie miesięczne nauczycielstwa, wykładającego na Miejskich Kursach Doksztalających, a mianowicie:

a) nauczycieli zwytych do mk. 21.240.— (za 24 godziny po mk. 885.—) —

b) kierowników dzielnicowych za administrację do mk. 10.620.— (za 12 godzin po mk. 885.—),

c) inspektorów dzielnicowych do marek 42.480.— (za 48 godzin po mk. 885.—), oraz

2) uchwałę niniejszą przestać Radzie Miejskiej do wiadomości.”

c) № 455 z dn. 28 kwietnia 1922 r.:

„W myśl wniosku delegacji Oddz. Szkolnictwa № 169 z dn. 20 kwietnia 1922 r. postanowiono:

1) podwyższyć z dniem 1 kwietnia 1922 r. z mk. 24.700.— do mk. 30.500.— rocznie za godzinę tygodniowo wynagrodzenie nauczycielstwa miejskich szkół średnich, oraz

2) uchwałę niniejszą przestać Radzie Miejskiej do wiadomości.”

d) № 435 z dnia 25 kwietnia 1922 r.:

„Przychylając się do wniosku Wydziału Zdrow. Publ. № 1032/22 VI z dn. 25 kwietnia

1922 r. względnie uchwały delegacji Oddz. Szkolnictwa № 138 z dn. 24 marca r., postanowiono:

1) dokonać szczepienia ospy ochronnej dzieciom, uczęszczającej do miejskich szkół powszechnych, przez lekarzy i higienistki szkolne,

2) przyznać na ten cel kredyt z fundusów miejskich w kwocie 200.000.—, oraz

3) uchwałę niniejszą przesłać Radzie Miejskiej do wiadomości."

7. budżet kołtoni dziecięcej w Rabce (zg. z uchw. Rady z dn. 11. IV. 22).

8. wykaz wpływów i wydatków Zarządu Miejskiego w mies. marcu i kwietniu r/budż. 1922.

9. odezwy Województwa Łódzkiego, Wydz. Samorz. w sprawie a) uchwalenia przez rady miejskie dodatków komunalnych na rzecz miast do państwowego podatku przemysłowego, jako zaliczek na poczet podatku od obrotu, b) dostarczania przez magistraty i wydziały powiatowe materiałów, wyświetlających sytuację finansową do próśb o zatwierdzenie uchwalonych podatków.

Wybrano:

Następujący nowy skład delegacji miejskich —

1. Wydz. Opieki Społecznej: radni J. Guzowski, St. Rapalski, A. Łęcki, F. Wójciak, Ch. I. Berman, J. Danielewicz, M. Helman, W. Adamski, A. Uta, Ch. L. Poznański; obywatele E. Garlikowska, Runkowski, Herszenberg; członkowie Magistratu D. Kłuszyńska, dr. S. Kopciński.

2. Wydz. Finansowo-Rachunkowy: radni F. Wójciak, St. Wnukowski, A. Łęcki, J. Gulewski, A. Remiszewski, M. Helman, A. M. Kapłan, N. Baumgarten; obywatele J. Klocman, Tempelhof, Sz. Biater; członkowie Magistratu W. Badzian, R. Stupnicki, W. Wilczyński.

3. Wydz. Oświaty i Kultury: a) Oddział Szkolnictwa, b) Oddz. Oświaty pozaszkolnej, c) Oddz. Wychowania Przedszkolnego — radni A. Koziołkiewiczówna, M. Drabarek, J. Kozanecka, A. Bednarek, St. Wnukowski, A. Remiszewski, B. Giegier, L. J. Minberg, A. Langleben, W. Adamski, A. Uta, I. Lichtenstein, L. Holenderski; obywatele Szymański Szwajcer, J. Braun, prof. Perelman, Edw. Zieliński, członkowie Magistratu dr. S. Kopciński, W. Gacki.

4. Komisja Teatralna: radni A. Remiszewski, dr. S. Kopciński, I. Lichtenstein; obywatele Wandurski, Rzymowski, W. Groszkowski, prof. Bromberg Bytkowski, członekowie Magistratu R. Stupnicki, E. Joś, W. Gacki.

5. Wydz. Budownictwa: radni F. Kałużyński, A. Bednarek, W. Jaśniewicz, St. Rapalski, F. Wójciak, M. Helman, A. M. Kapłan, G. Praszkiar, H. Kropf, obywatele inż. Lubotynowicz, inż. K. Folkierski, Sz. Milman; członkowie Magistratu L. Arndt, J. Klimaszewski.

6. Wydz. Zdrow. Publicznej: radni St. Rapalski, St. Wnukowski, E. Łętowska, K. Gertner, T. Pol, M. Helman, Ch. I. Berman, dr. A. Margolis, obywatele dr. Kłuszyński, dr. Trawiński, dr. Szwejg; członkowie Magistratu W. Wilczyński, E. Joś.

7. Wydz. Handlowo-Gospodarczy radni W. Przybylski, F. Wójciak, A. Bednarek, St. Rapalski, D. Kłuszyńska, J. Węgierski, A. S. Kenigsberg, M. Helman, G. Praszkiar, L. J. Minberg, B. Nutkiewicz, F. Gross, T. Marciniak; obywatele L. Arndt, I. Małeck; członkowie Magistratu J. Klimaszewski, W. Wilczyński.

8. Wydział Statystyczny: radni F. Kałużyński, M. Helman, M. Braude dr. A. Margolis; obywatele M. Hertz; członek Magistratu R. Stupnicki.

9. Urząd Mieszkaniowy: radni J. Węgierski, F. Wójciak, F. Pudlarz, J. Guzowski, A. S. Kenigsberg, N. Baumgarten, J. Zylberbogen, H. Kropf; obywatele Wł. Lewicki, dr. Mierzyński, I. Małeck; członkowie Magistratu R. Stupnicki, W. Badzian.

10. Rada Nadzorcza dla spraw Gazowni Miejskiej rr. A. Łęcki, St. Rapalski, F. Kałużyński, M. Helman, L. J. Minberg; obywatele J. Klocman, Żelazowski inż. Szeinhardt; członkowie Magistratu R. Stupnicki, W. Badzian, L. Arndt.

Uchwalono:

A. poza porządkiem dziennym, za uznaniem nagłości —

1. W sprawie podwyższenia taryfy za gaz —

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 522 z dn. 17 maja 1922 r., postanawia.

1. podwyższyć z dniem 18 maja 1922 r. cenę za gaz:

- a) przeznaczony do oświetlenia i ogrzewania — do mk. 3.500.— za 1000 stóp sześć.,
- b) przeznaczony dla silników — do mk. 2.800.— za 1000 stóp sześć.,
- c) zużyty w instytucjach miejskich i do oświetlenia ulic miasta — do mk. 2.200.— za 1000 stóp sześć.,
2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

II. W sprawie podwyższenia taryfy tramwajowej—

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 523 z dn. 17 maja 1922 r., postanawia—

- 1) podwyższyć taryfę:
- a) dla osób dorosłych do mk. 50
- b) dla młodzieży szkolnej, dzieci i wojskowych niższych szarż do mk. 25.—przyczem kupiony bilet do godz. 9 rano daje posiadaczowi prawo przesiąść raz jeden w określonym kierunku bez osobnej dopłaty;
- c) dla wojskowych wyższych szarż do mk. 40.—
- d) za bilety miesięczne dla Zarządu Miejskiego do mk. 2.000.—
- e) za bilety miesięczne dla wszystkich innych instytucji i osób prywatnych do mk. 10.000.—
- f) za przejazd nocny do mk. 200
- g) za przejazd nocny od godz. 10-jej do 11.30 wiecz. do mk. 100.—
- UWAGA I. Z powyższych biletów, za wyjątkiem biletów, wymienionych w punkcie b i d, pobiera się 10% na rzecz miasta.

UWAGA II. Z biletów dla dorosłych potrąca się mk. 9.50 na fundusz renowacyjny.

UWAGA III. Taryfę powyższą wprowadza się od dnia 20 maja 1922 r. aż do odwołania.

UWAGA IV. Uzależnia się wprowadzenie nowej taryfy od przyjęcia przez Towarzystwo Akcyjne Kolei Elektrycznej Łódzkiej zobowiązania, że wszelkie inwestycje i renowacje, poczynione z tak zwanego funduszu renowacyjnego, nie będą traktowane jako inwestycje i renowacje, poczynione przez akcjonariuszów, t. j. w żadnym wypadku nie mogą podle-

gać wykupowi przez Magistrat przy ewentl. przejściu tramwajów,

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. w sprawach objętych porządkiem dziennym—

I. W sprawie piastowania przez r. Koziółkiewiczównę mandatu radnego oraz płatnej posady nauczycielki miejskiej—

prezekażać właściwą odezwę Urzędu Wojewódzkiego L. SM. 194/II-4 z dn. 13 maja r. b, k-sji regulamino-wo-prawnej dla zajęcia stanowiska

II. W sprawie wyboru 3-ch członków R. M. do Rady Pogotowia Opiekuńczego.

Wezwać Wydz. Opieki Społecznej do delegowania do Rady Pogotowia Opiekuńczego 3-ch członków z pośród delegacji oraz podania nazwisk wybranych Radzie M. do wiadomości.

III. W sprawie udzielenia prezydentowi urlopu—

udzielić prez. Rzewskiemu urlop doroczny w czasie od dn. 1 czerwca do dn. 15 lipca r. b.

IV. W sprawie wyboru przedstawiciela R. M. do Rady Wojewódzkiej—(na miejsce p. W. Wojewódzkiego).—

1. wyboru narazie niedokonywać,
2. następującą rezolucję:

„Rada Miejska stwierdza, że były członek Rady W. Wojewódzki wobec rezygnacji z mandatu członka Rady i wiceprezydenta miasta, tem samem przestał być mandatarjuszem Łódzkiej Rady Miejskiej przy Radzie Wojewódzkiej.

V. W sprawie przyjęcia od Rządu pożyczki w kwocie mk. 75.000.000.— na pokrycie niedoboru administracyjnego gminy miejskiej Łódź (II uchwalenie.)

Rada Miejska m. Łodzi uchwała przyjąć od Państwa Polskiego pożyczkę krótkoterminową w wysokości mk. 75.000.000.— (wyraźnie siedemdziesiąt pięć milionów), przyznaną reskryptem Ministerstwa Skarbu 14 grudnia 1921 r., na pokrycie

niedoboru administracyjnego gminy miejskiej Łódź na warunkach, wyliczonych w odezwie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № S. M. 4204 z dnia 31 grudnia 1921 r.

Rada Miejska zobowiązuje się spłacić pożyczkę i gwarantuje spłacenie jej według powyższych warunków całym swoim takimi nieruchomym jak i ruchomym majątkiem oraz wszystkimi dochodami komunalnymi.

Splaty i zwrot pożyczki winny być wnoszone do Kasy Skarbowej w Łodzi.

Do wystawienia odnośnego skrypty dłużnego i pokwitowania z odbioru upoważnia się Magistrat, w dowód czego własnoręczne podpisy.

(W głosowaniu brało udział 58 członków Rady Miejskiej; uchwałę powzięto jednomyślnie).

VI. W sprawie przyznania subsydjów na r/adm. 1922 instytucjom, pozostającym pod egidą Wydz. Opiek. Społecznej—

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 372 z dn. 11 kwietnia 1922 r., postanawia:

1. przyznać na r/adm. 1922 subdydja z funduszów miejskich następującym instytucjom dobroczynnym:

a) Schronisku dla Sierot „Sienkiewiczówka” przy Tow. Schronisk św. Stanisława Kostki mk. 446.500.—

b) Przytulanki Tow. Opieki nad dziećmi „Gniazdo” mk. 465.900.—

c) Ewangelickiemu Domowi Sierot — mk. 524.100.—

d) Przytulanki Prawosławnemu Sw. Olgi — mk. 284.700.—

e) Łódzkiemu Żydowskiemu Tow. Opieki nad sierotami — mk. 970.600.—

f) Przytulanki dla sierot „Przytulisko” — mk. 582.300.—

g) Domowi Sierot Wojennych w Karolewie — mk. 517.700.—

h) Żydowskiemu Tow. Opieki nad dziećmi rezerwistów i sierotami — mk. 485.300.—

i) Żydowskiemu Domowi Sierot — mk. 1.151.800.—

j) Domowi Sierot Żołnierskich — mk. 472.300.—

k) Żydowskiemu Domowi Sierot Starego Miasta — mk. 304.100.—

2. utworzyć w związku z tem w wydatkach tytułu V dz. I Zamierzeń Skarbowych Zarządu m. Łodzi na r/adm. 1922 nowe pozycje: 25 (punkt a), 26 (punkt b), 27 (punkt c), 28 (punkt d), 29 (punkt e), 30 (punkt f), 31 (punkt h), 32 (punkt i), 33 (punkt j) i 34 (punkt k);

UWAGA: poz. 13, tyt. V dz. I Zamierzeń Skarbowych Zarządu m. Łodzi na r/adm. 1922 należy, w związku z punktem g, podwyższyć z mk. 150.000.— do mk. 667.700.—

3. wypłacać subdydja z funduszów miejskich tylko tym instytucjom, które zgodzą się na zawarcie z Magistratem m. Łodzi umowy we dług wzoru, opracowanego przez Wydz. Opieki Społecznej,

4. powołać do życia przy Wydz. Op. Społ. Komisję Opieki nad dziećmi, w skład której wejdzie:

1 przedstawiciel Prezydium Magistratu, jako przewodniczący, 1 przedstawiciel Wydz. Op. Społ. w osobie przewodniczącego Wydziału, 1 przedstawiciel delegacji Wydz. Op. Społ., 2 przedstawicieli Wydz. Oświaty i Kultury, 1 przedstawiciela Wydziału Zdrow. Publ., oraz 3 przedstawicieli prywatnych instytucji, opiekujących się dziećmi na terenie m. Łodzi;

5. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VII. W sprawie wyboru placu pod budowę gmachu Teatru Miejskiego.

W związku z odroczeniem kontynuowania dyskusji — uchwał żądanych nie powzięto.

VIII. W sprawie ustalenia taksy dla dorożkarzy m. Łodzi.

1. podwyższyć z dniem 20 maja 1922 r. taksę dla dorożkarzy m. Łodzi w następujący sposób:

	w dzień mk.	w nocy mk.
za kurs w mieście z wyłączeniem kresów	300.—	400.—
za kurs z centrum miasta na kresy	450.—	600.—

za kurs z centrum miasta do dalej położonych kresów . . .	750.—	900.—
za kurs do stacji Łódź-Warszawska . . .	400.—	450.—
za kurs do stacji Łódź-Warszawska z kresów	450.—	600.—
za kurs Łódź-Kaliska ze wszystkich ulic miasta za wyjątkiem kresów zachodniej części miasta	750.—	900.—
za kurs z jednej stacji na drugą	900.—	1100.—
za kurs ze stacji Łódź-Warszawska do miasta	400.—	450.—
za kurs ze stacji Łódź-Warszawska na kresy	450.—	600.—
za kurs ze stacji Łódź-Kaliska do miasta	750.—	900.—
za kurs ze stacji Łódź-Kaliska na kresy	1100.—	1350.—

UWAGI: 1) powyższa taksa dotyczy dorożek jednokonných: dla dorożek parokonných taksa jest o 25% wyższa.

2) bagaż wagi do 25 kg. przewozi się bezpłatnie; za bagaż wagi ponad 25 kg. płaci się mk. 100.—;

3) za wynajem dorożek na godzinę płaci się za 1 godzinę mk. 750.—, za drugą mk. 650.—, za każdą następną mk. 550.—;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały, polecając mu jednocześnie raz jeszcze zwrócić się do czynników miarodajnych w przedmiocie zobowiązania dorożkarzy do wywieszania taksy na miejscu widocznem zgodnie z § 6 właściwych przepisów wydanych w dn. 1 stycznia 1919 r. przez Prezydium Policji Państwowej w Łodzi.

IX. W sprawie jednorazowego subsydjum dla Nadzwyczajnego Komisarjatu do spraw repatriacji w Warszawie.

Rada Miejska w związku z wnioskiem Magistratu № 249 z dn. 14 marca 1912 r., postanawia:

1. przyznać Miejscowemu Komitetowi pomocy jeńcom i uchodźcom,

powracającym z Rosji, jednorazowe subsydjum z funduszków miejskich na odbudowę powiatu grodzieńskiego w sumie mk. 5,000,000.—,

2. wnieść kwotę powyższą do właściwej pozycji Zamierzeń Skarbowych Zarządu Miejskiego na r/adm. 1922.

3. delegować do powyższego Komitetu trzech przedstawicieli R. M.,

4. wezwać Magistrat do wykonania postanowień zawartych w pp. 1 i 2 uchwały powyższej.

X. W sprawie subsydjów dla bibliotek przy związkach i stowarzyszeniach.

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 445 z dn. 27 kwietnia 1922 r., postanawia:

1. przeznaczyć w r/adm. 1922 na wypłatę subsydjów dla bibliotek przy związkach i stowarzyszeniach kwotę mk. 2,500,000.—, **wzywając Magistrat do uskutecznienia wypłaty w terminie miesięcznym.**

2. utworzyć w związku z tem w Zamierzeniach Skarbowych Zarządu Miejskiego na r/adm. 1922 w wydatkach dz. I tyt. V nową poz. 39 — Biblioteki przy związkach i stowarzyszeniach — mk. 2,500,000.—,

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XI. W sprawie jednorazowego subsydjum dla Związku Teatrów Ludowych w Warszawie.

Rada Miejska, przychyliając się do wniosku Magistratu № 456 z dn. 28 kwietnia 1922 r., postanawia:

1. przyznać Związkowi Teatrów Ludowych w Warszawie jednorazowe subsydjum z funduszków miejskich w kwocie mk. 100,000.

2. utworzyć w związku z tem w wydatkach dz. I tyt. V Zamierzeń Skarbowych Zarządu m. Łodzi na r/adm. 1922 nową pozycję 40—Związek Teatrów Ludowych w Warszawie mk. 100,000.—,

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Z powodu braku quorum przewodniczący o godz. 10 min. 20 wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący: (—) J. Rosenblatt.
Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Obwieszczenia i okólniki.

Statut o miejskim podatku od przyrostu wartości własności nieruchomości w Łodzi.

§ 1.

Podatek od przyrostu wartości własności nieruchomości, położonej w obrębie m. Łodzi, pobierany będzie na rzecz kasy m. Łodzi przy przeniesieniu praw własności do całej nieruchomości, jako też i jej części, na zasadach, objętych niniejszemi przepisami.

§ 2.

Podatek od przyrostu wartości nie będzie pobierany w następujących wypadkach:

- a) w razie komasacji gruntów;
- b) w razie podziału współwłasności pomiędzy współwłaścicieli; nie dotyczy to jednak wypadku, gdy prawo własności przechodzi od towarzystwa, związku lub spółki na rzecz jednego z członków lub odwrotnie;
- c) w razie przejścia prawa własności do nieruchomości tytułem bezspornej darowizny;
- d) w razie przejścia prawa własności do nieruchomości drogą spadku;
- e) w razie, przejścia nieruchomości na własność jednego, z małżonków, na skutek wykonania warunków umowy przedślubnej;
- f) w razie sprzedaży nieruchomości przez władze rządowe, komunalne, oraz instytucje społeczne, których działalność w myśl statatów nie jest na zysk obliczona;

g) w razie przymasowej sprzedaży nieruchomości za długi właściciela z licytacji publicznej.

§ 3.

W razie zamiany nieruchomości, podatek pobierany będzie od przyrostu wartości każdej z wymienionych nieruchomości, położonych w obrębie m. Łodzi.

§ 4.

Za przyrost wartości ma być uważana różnica między ceną zbycia nieruchomości i ceną ostatniego płatnego jej nabycia, powiększona o sumę wydatków, wymienionych w § 7.

Za cenę zbycia i cenę nabycia nieruchomości przyjmaje się cenę szacunkową, wykazaną, w akcie prawnym, skutkującym pobór podatku od przyrostu wartości (§ 1), względnie najwyższą zaoferowaną na licytacji sumę, jeżeli nieruchomość uległa sprzedaży z licytacji publicznej.

Jeżeli wyżej wymieniona suma nasunie wątpliwości co do zgodności z rzeczywistością, natenczas za sumę zbycia względnie nabycia uważa się wartość nieruchomości, oszacowaną przez władze.

§ 5.

Jeżeli akt nabycia, dotyczący podatku od przyrostu wartości, był dokonany, przed dniem 1 stycznia 1901 r., to za cenę nabycia należy uważać wartość, jaką miała nieruchomość w dniu 1 stycznia 1901 r.

§ 6.

Jeżeli ostatnia zmiana tytuła własności wynika:

- a) z podziału współwłasności między współwłaścicieli;
- b) z przejścia prawa własności do nieruchomości drogą spadku lub bezspornej darowizny;
- c) lub z przejścia nieruchomości na własność jednego z małżonków na skutek wykonania warunków

omowy przedślubnej, w takim razie cenę określa się na podstawie poprzedzającej z kolei transakcji, o ile ta wcześniejsza transakcja była dokonana po dniu 1 stycznia 1901 r. (§ 5).

§ 7.

Za wydatki przewidziane w § 4-ym, które mają być doliczone do ceny ostatniego płatnego nabycia nieruchomości, uważać należy:

a) koszty aktu ostatniego płatnego nabycia nieruchomości, a przy nabyciu z licytacji koszty sądowe i egzekucyjne, oraz 2% na pokrycie wszelkich innych kosztów, związanych z przejściem prawa własności;

b) sumy, wydane przez czas władania nieruchomością, względnie od 1 stycznia 1901 r. (§ 5), na meliorację gruntów, na nowe budynki, na przebudowę istniejących, na urządzenie dróg, ulic, kanalizacji, wodociągów i t. p., o ile te inwestycje istnieją i są w stanie używalności w chwili zbycia nieruchomości;

c) spadła przy licytacji same nabywey nieruchomości, jeżeli właścicielem stając się były wierzyciel hipoteczny;

d) wartość części nieruchomości, która została odstąpiona bezpłatnie przez właścicieli na cele użyteczności publicznej.

§ 8.

W razie zbycia części nieruchomości wysokość wydatków, przewidzianych w § 7, przyjmuje się w stosunku proporcjonalnym do rozmiarów tej części.

§ 9.

Podatek od przyrostu wartości pobierany będzie według norm następujących:

przy przyroście	do	od sumy przyrostu
5 %	10 %	10 %
10 "	30 "	11 "
30 "	50 "	12 "
50 "	75 "	14 "
75 "	100 "	16 "
100 "	125 "	18 "
125 "	150 "	20 "
150 "	200 "	25 "
200 "	—	30 "

Powyzsze stawki podatkowe będą podlegały rewizji co 5 lat, jednakże nie mogą być niższe więcej, niż o 20%.

Obliczona na zasadzie, powyższych norm kwota podatkowa zmniejszona będzie dla nieruchomości, należących do jednego właściciela:

przez 5 lat do 10	— o 5 %
" 10 " " 15	— o 10 "
" 15 " " 18	— o 20 "

§ 10.

Płatnikiem podatku od przyrostu wartości jest zbywca nieruchomości. Jednak solidarnie z nim odpowiada za należyte uiszczenie podatku również nabywca.

W razie nabycia nieruchomości drogą licytacji publicznej podatek opłaca nabywca, o ile nie ma miejsca wypadek, przewidziany w § 2 p. g.

§ 11.

Płatnik podatku od przyrostu wartości obowiązany jest w ciągu dwóch tygodni od daty sporządzenia aktu zawiadomić o tem Magistrat, z dołączeniem wszelkich dokumentów i dowodów celem określenia wysokości podatku.

§ 12.

Notarjusz, urzędujący w Łodzi, będą przysyłałi Magistratowi m. Łodzi w stałych odstępach czasu, a co najmniej raz na miesiąc, najpóźniej w piątym dniu następnego miesiąca, następujące dane, dotyczące sporządzonych przez nich w ubiegłym miesiącu aktów zbycia nieruchomości położonych w granicach m. Łodzi: oznaczenie nieruchomości, imię i nazwisko zbywey i nabywey, miejsca ich zamieszkania, cenę sprzedaży obecnej, oraz cenę ostatniej transakcji poprzedniej, konieczną do ustalenia sumy przyrostu wartości. Ten sam obowiązek ciąży na pisarzach hipotecznych w stosunku do rozpoznawanych przez wydział hipoteczny aktów, o ile te sporządzone są zagranicą lub u notarjuszów, urzędujących poza okręgiem wydziału hipotecznego, oraz na sędziach pokoju w wypadkach przewidzianych w art. 256 Ust. o Not.

§ 13.

Celem określenia sumy podatku na zasadach niniejszych przepisów, będzie powołana Komisja w składzie przewodniczącego i 4-ech członków. Przewodniczącego i 2-ech członków mianuje prezydent, dwóch innych członków wybiera Rada Miejska.

Komisja mozną jest zażądać od płatnika złożenia uzupełniających dowodów i dokumentów w terminie przez nią określonym.

W razie niezastosowania się płatnika do powyższego żądania, i w razie uznania złożonych dowodów za niedostateczne, Komisja określa wysokość podatku z urzędu na podstawie ekspertyzy, której koszt ponosi płatnik.

O wysokości określonego przez Komisję podatku, płatnik będzie zawiadomiony piśmiennie.

Od orzeczenia Komisji przysługuje płatnikowi w ciągu miesiąca od daty doręczenia prawo odwołania się do Magistrata. Reklamacja nie wstrzymuje zapłaty podatku.

§ 14.

Podatek winien być wpłacony do kasy miejskiej, w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia uchwały komisji.

Po tym terminie do podatku doliczany będzie 1% za każdy rozpoczęty miesiąc zwłoki, po bezkatecznym zaś przypomnieniu zaległość ściągnięta będzie przymasowo z dodaniem kosztów postępowania egzekucyjnego podług taksy, zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

§ 15.

Winni wykroczeń przeciw przepisom niniejszego statutu pociągani będą do odpowiedzialności na mocy art. 138 Kod. karn.

§ 16.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem, który po uprawomocnieniu się statutu ogłosi Magistrat m. Łodzi.

§ 17.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat m. Łodzi.

Statut powyższy wchodzi w życie z dniem 1 maja 1921 r.

Łódź, dnia 23 kwietnia 1922 r.

Magistrat m. Łodzi.

Prezydent: (—) A. Rzewski.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi na zasadzie § 17 statutu o miejskim podatku od przyrostu wartości własności nieruchomości, zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 31 marca 1921 r. № S. F. 2828/9, wydaje do powyższego statutu przepisy wykonawcze treści następującej:

PRZEPISY WYKONAWCZE
do statutu o miejskim podatku od przyrostu wartości własności nieruchomości.

§ 1.

Obowiązany do uiszczenia podatku (zbywca nieruchomości) winien stosownie do art. 11 statutu zawiadomić Magistrat—Oddział Podatkowy — o przeniesieniu prawa własności, podając na piśmie następujące dane:

a) dokładne oznaczenie i szczegółowy opis nieruchomości lub jej części, która jest przedmiotem przeniesienia praw własności,

b) dokładną datę zbycia i nabycia nieruchomości,

c) cenę zbycia i nabycia oraz wykaz wydatków, które mogą być doliczone do ceny nabycia (§§ 4, 5, 6 i 7 statutu),

d) możliwie wszystkie informacje, dotyczące nieruchomości, otrzymanej przy wymianie (rodzaj, rozmiar i stan nieruchomości),

e) wszelkie okoliczności, ważne dla wymiaru podatku.

Wszystkie powyższe dane winny być poparte odpowiednimi dokur

mentami w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie.

Te same wymagania stosują się i do nabywcy nieruchomości, o ile stosownie do art. 10 statutu, spada na niego obowiązek dostarczenia danych odnośnie przeniesienia praw własności.

§ 2.

Za bezsporną darowiznę nie uważa się takich przeniesień praw własności, przy których zbywca otrzymuje jakiegokolwiek świadczenia, czy to w naturze, czy to w postaci praw użytkowych lub innych odszkodowań.

§ 3.

Podatek od przyrostu wartości nie będzie pobrany w wypadku, gdy otrzymana w drodze spadku nieruchomość zostanie sprzedana przez współwłaścicieli całkowicie celem podziła otrzymanej równowartości pieniężnej, jako spadku.

Nie dotyczy to jednak takiego wypadku, gdy prawo własności jednego ze współwłaścicieli zostaje odstąpione osobie drugiej lub też współspadkobiercom, bez względu na to, czy za gotówkę, czy też za inne świadczenia niegotówkowe.

§ 4.

O ile według umowy nowonabywca przyjął na siebie obowiązek diszezenia podatku od przyrostu wartości, to obliczony na podstawie statutu podatek należy doliczyć do ceny sprzedażnej i dopiero od tej sumy ustalić przyrost, a następnie wysokość podatku.

§ 5.

Jako cenę zbycia, służącą za ostateczną podstawę do wymiaru podatku, uważa się ustaloną przez Komisję Wymiarową cenę zbycia z doliczeniem wszelkich świadczeń niegotówkowych (w naturze, w postaci praw użytkowych i t. p.) o ile nie zostały włączone do ceny zbycia, a przyznane zostały przez nabywcę

zbywcy nieruchomości, oraz z potrąceniem świadczeń niegotówkowych, przyznanych przez zbywcę nieruchomości nabywcy i wreszcie z uwzględnieniem spadku wartości pieniądza według p. 5 niniejszych przepisów.

§ 6.

Cena ostatniego nabycia nieruchomości ustalona zostanie w ten sposób, że do sumy nabycia dolicza się agio, w zależności od roku, w którym nastąpiło nabycie, a mianowicie:

do cen nieruchomości, nabytych przed r. 1915 dolicza się 500% agio,
do cen nieruchomości, nabytych w roku 1915 dolicza się 400% agio,
do cen nieruchomości, nabytych w roku 1916 dolicza się 300% agio,
do cen nieruchomości, nabytych w roku 1917 dolicza się 250% agio,
do cen nieruchomości, nabytych w roku 1918 dolicza się 200% agio,
do cen nieruchomości, nabytych w roku 1919 dolicza się 100% agio,
do cen nieruchomości, nabytych w roku 1920 dolicza się 50% agio.

Uwaga I. Rublową cenę nabycia przelicza się na marki po kursie 2,16.

Uwaga II. Wydatki, przewidziane w art. 7 statutu, ustalone będą w ten sam sposób, jak i cena zbycia.

Uwaga III. W wyjątkowych wypadkach Komisja Wymiarowa, uwzględniając dewaluację pieniądza, może zgodzić się na pobranie 50 procent ustalonej kwoty podatku.

§ 7.

Sprawę udziału organów wymiaru sprawiedliwości w czynnościach związanych z wymiarem podatku, wyjaśnia okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2 VIII 1920 № SF. 988/2, stosownie do którego notariusze, względnie pisarze wydziałów hipotecznych, wzgl. sędziowie pokoju na zasadzie nałożonych na nich przez Ministerstwo Sprawiedliwości obowiązków, winni są co najmniej raz na miesiąc, najpóźniej 10 go każdego miesiąca, dostarczać Magistrowi — Oddziałowi Podatkowemu — dane na piśmie, dotyczące

sporządzonych przez nich w ubiegłym miesiącu aktów przeniesień własności, położonych w obrębie m. Łodzi, a mianowicie:

- a) dokładne oznaczenie nieruchomości (№ pol. i hip., rodzaj rozmiar),
- b) imiona, nazwisko i adresy zbywcy i nabywcy,
- c) cenę zbycia oraz cenę i datę ostatecznej tranzakcji.

§ 8.

Komisja, którą ustanawia art. 12 statutu, nosi nazwę Komisji Wymiarowej. Kadencja trwa trzy lata. Posiedzenia nie są publiczne i odbywają się przynajmniej raz w tygodniu. W razie nieobecności przewodniczącego, może go zastąpić każdy z członków Komisji.

Decyzje zapadają zwykłą większością głosów. Przy równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego wzgl. jego zastępcy. Protokoły posiedzeń prowadzi sekretarz Oddziału Podatkowego.

§ 9.

Zadaniem Komisji Wymiarowej jest wymiar podatku od przyrostu wartości oraz ustalenie ceny zbycia i nabycia na zasadzie danych, dostarczonych,

- a) przez zbywcę nieruchomości lub jego prawnego zastępcę,
- b) przez nabywcę nieruchomości w wypadku, przewidzianym w art. 10 statutu ust. 2,
- c) przez notariuszy, wzgl. pisarzy wydziałów hipotecznych, wzgl. sędziów pokoju.

Z powyższych danych Komisja winna uwzględnić tylko samą najwyższą przy zbyciu, a najniższą przy nabyciu.

W razie wątpliwości Komisja Wymiarowa ustala ceny zbycia i nabycia nieruchomości nie na podstawie powyżej wskazanych źródeł, a na podstawie

- a) orzeczeń biegłych,
- b) danych, dostarczonych przez Oddział Podatkowy ze źródeł miarodajnych, jak odpowiednio Wydział

Magistrata (Wydział Budownictwa) z Tow. Ubezpieczeń od ognia, Tow. Kredytowego i t. p.,

c) wywiadów, przeprowadzanych przez Oddział Podatkowy na podstawie informacji o dokonanych tranzakcjach.

§ 10.

Członkowie Komisji Wymiarowej przy przystępowaniu do swych czynności składają przez podanie ręki przewodniczącemu obietnicę, zastępującą przysięgę, że przy określaniu i przy wymiarze podatku będą się kierować tylko najlepszą wiedzą i sumieniem.

Biegli i świadkowie składają także przyrzeczenie, że wymagane od nich informacje będą bezstronne i zgodne z ich sumieniem.

Inne osoby dostarczające danych przez stron zainteresowanych, mogą być również wezwane do złożenia takiegoż przyrzeczenia. Winni pogwałcenia powyższego przyrzeczenia ponoszą odpowiedzialność według przepisów Kodeksu Karnego.

§ 11.

Członkowie Komisji Wymiarowej, nie przybywający na posiedzenia podlegają odpowiedzialności na podstawie dekretów o samorządzie

§ 12.

Prace przygotowawcze i wogóle wszelkie prace biurowe, dotyczące wymiaru podatku, dokonywa Oddział Podatkowy.

§ 13.

Bezpośrednio po dokonanych wymiarze podatku przez Komisję Wymiarową, Oddział Podatkowy wzywa płatnika do uiszczenia podatku za pomocą nakazu płatniczego, w którym winna być wymieniona:

- a) sama przyrosta, przyjętego za podstawę do opodatkowania,
- b) kwota podatku,
- i c) termin płatności i apelacji.

§ 14.

Złożenie apelacji nie odraza terminu płatności podatku.

§ 15.

Jeżeli już po wymierzeniu podatku lub po jego dsizezeniu wyjdą na jaw nowe fakty, któreby dowiodły większego przyrostu, niż był opodatkowany, Komisji Wymiarowej przysługuje prawo nałożenia na płatnika dodatkowej kwoty podatku, przyczem płatnik traci prawo apelacji. Prawo podwyższenia podatku przez Komisję Wymiarową lub na skutek zażalenie Komisji Wymiarowej przez przewodniczącego tejże lub wogóle prawo wymiaru i nałożenia podatku przedawnia się dopiero po pięciu latach od dnia dokonanego przeniesienia własności.

§ 16.

Kary, przewidziane w art. 15 statutu o podatku od przyrostu wartości wpływają na rzeecz kasy miejskiej.

§ 17.

Niniejsze przepisy wykonawcze obowiązują i wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Łódź, dnia 15 maja 1922 r.

Magistrat m. Łodzi
Prezydent (—) **A. Rzewski.**

Kronika miejska.

— **Echa zatargu z nauczycielstwem szkół powszechnych.** Przed 2 miesiącami Magistrat m. Łodzi zwrócił się do Związku Nauczycielstwa Szkół Powszechnych z protestem przeciwko zachowaniu się nauczycielstwa na galerji podczas obrad Rady Miejskiej, w sprawie podwyższenia

dotatku dobrowolnego dla nauczycielstwa.

W odpowiedzi na to Magistrat otrzymał list od tegoż związku, w którym Zarząd Główny zaznacza, że na galerji w czasie obrad znajdowało się nie tylko nauczycielstwo szkół powszechnych, ale również i przygodni goście, wobec czego Związek za rzucone pod adresem Rady Miejskiej słowa odpowiedzialności ponosić nie może.

Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa stwierdza dobitnie, że Łódź w dziedzinie szkolnictwa i asygnowania dobrowolnych dodatków dla nauczycielstwa jest wzorem dla innych miast, i wyraża nadzieję, że przykry incydent pomiędzy Magistratem, a nauczycielstwem zostanie załagodzony pomyślnie dla obojdwóch stron.

Zarząd Główny podkreśla również, że nauczycielstwo nie występuje nigdy z pobudek partyjnych przeciwko Magistratowi, z którym zawsze działało w zgodnej współpracy.

Powyższe oświadczenie Zarządu Głównego Magistrat przyjął do zatwierdzającej wiadomości.

Sprostowanie.

Pod artykułem p. t. „Zagadnienia gospodarcze gmin miejskich” umieszczonym w № 21 „Dziennika Zarządu m. Łodzi” w rubryce „Wolna Trybuna”, zostało mylnie zamieszczone nazwisko dr. Maksymiljana Cederbauma. Stwierdzamy, że dr. M. Cederbaum nie jest autorem wzmiankowanego artykułu. **Redakcja**

Sprawozdanie z działalności Związku Miast Polskich

za czas od 1-go stycznia do 1-go kwietnia 1922.

Z A R Z Ä D

Zarząd Związku Miast Polskich odbył w okresie sprawozdawczym 2 posiedzenia, a mianowicie dn. 18 stycznia i 8 marca.

Skład Zarządu uległ w okresie sprawozdawczym następującym zmianom. Po ustąpieniu z Zarządu Zw. Prezesa p. P. Drzewieckiego, z powodu opuszczenia przez niego stanowiska Prezydenta m. st. Warszawy

z odnośnej listy zastępców wszedł p. C. Szezepański, Prezydent m. Lublina. Na miejsce ustępującego p. L. Kerna — p. Budzińska—Tylieka.

Prezydjum zarządu stanowią: pp. Prezes J. K. Federowicz, oraz wice-Prezesi: Dr. J. Zawadzki, Prof. M. Chlamtacz, A. Sliwiński i A. Rzewski.

ORDYNACJA MIEJSKA.

Ze względu na upływający w m. marcu termin kadencji Rad Miejskich i Magistratów, oraz wobec wniosku poselskiego żądającego przedłużenia tej kadencji, Związek Miast Polskich za pośrednictwem Prezesa p. J. Federowicza przypomniał swój memoriał, złożony Sejmowi już w grudniu r. b. motywujący konieczność tymczasowego załatwienia sprawy. Kadencja Rad Miejskich została przedłużona uchwałą sejmową z dn. 30/III 1922 r.

Memoriałem z dn. 21. III. 1922 № 1174 zwrócił się Zarząd Związku do Marszałka Sejmu z prośbą o wzięcie pod obrady i możliwie spieszne uchwalenie ustawy o gminie miejskiej oraz ustawy o ordynacji wyborczej dla miast. Sprawa ta jednak dotychczas jest w przygotowaniu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

FINANSE MIEJSKIE.

Po uchwaleniu Ustawy z dn. 17 grudnia o zasileniu finansów Miejskich biuro Zarządu Zw. przystąpiło bezzwłocznie do starań przyspieszenia ogłoszenia przez Rząd rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy w tym celu, prócz interwencji osobistej tak rzeczoznawcy finansowego p. Skoniecznego, jak i członków Prezydjum wysłano do Min. Spr. Wewn. oraz Skarbu szereg memoriałów w tej sprawie. Równoległe biuro udzielało informacji całemu szeregowi miast w sprawach stosowania tej ustawy w szczególności zaś art. 7, pozwalającego pobór na poczet podatku od obrotu zarliczek w formie dodatków do zasadniczego podatku przemysłowego. Ponadto również dla ułatwienia zarządom miast umieszczono w pierwszym numerze z r. b. „Sam. Miejsk.” wzór statutu podatku od lokali. Mimo starań Zarządu i biura sprawa wydania rozporządzeń wykonawczych do omawianej ustawy do końca marca nie została załatwiona.

SPRAWY OŚWIATOWE.

Małe zainteresowanie się członków Komisji Oświatowej, przebywających poza Warszawą, spowodowało, iż Organizacja i Zjazd Oświatowy spadła wyłącznie na barki miejscowych członków. Podkreślić przytem należy trudności znalezienia, a raczej apfroszenia referentów z innych dzielnic Polski o zgłoszenie referentów, lub referatów do ustalonych już w roku ub. Komisji Oświatowej Związku, opóźniają znacznie termin Zjazdu. Dopiero na posiedzeniu odbytem w połowie marca wyznaczono termin Zjazdu na dn. 22 i 23 kwietnia r. b.

SPRAWY SANITARNE.

Zapowiedziany już w roku ub. Zjazd Lekarzy i Działaczyw Sanitarnych Miejskich odbył się w Warszawie w sali Rady Miejskiej w dniach 28, 29 i 30 stycznia r. b. Szczegółowe sprawozdanie ze Zjazdu, w którym wzięło udział 185 osób, zawiera 2-gi zeszyt „Samorządu Miejskiego” wyłącznie poświęcony Zjazdowi.

Ponieważ utworzenie stałego referatu sanitarnego przy biurze Zw. M. P. natrafia na nieprzezwyciężone wprost trudności finansowe, z którymi stale Związek liczyć się musi, Zarząd zatwierdził wyłoniony na Zjeździe Sanitarnym Komitet Wykonawczy, w składzie 14 osób z różnych dzielnic

Kraju, który ma na celu wykonanie uchwał I Zjazdu oraz przygotowanie następnego. Posiedzenia tego Komitetu odbywać się będą również i poza Warszawą w celu ułatwienia brania udziału w obradach i pracach Komitetu członków zamieszkałym nie mogącym z powodu trudności technicznych przybywać zbyt często do stolicy. Pierwsze posiedzenie tego Komitetu zapowiedziano na połowę kwietnia do Krakowa.

USTAWA PRZEMYSŁOWA.

Projekt rządowy nowej Ustawy Przemysłowej wywołał gorącą dyskusję na marcowym posiedzeniu Zarządu. Uznano przytem jednogłośnie, iż nowe ustawodawstwo przemysłowe nie może być ustalone wg. przestarzałych wzorów, ani nie może krępować współczesnego tętna życia gospodarczego. To też Związek Miast Polskich wypowiedział się za takim ujęciem spraw przemysłowych, któreby zabezpieczało wolność przemysłową i dopuszczało ograniczenia jedynie w obronie interesu państwowego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia mieszkańców w sposób ustawami przewidziany bez możności stosowania jakiegokolwiek dowolności administracji. Ustawodawstwo przemysłowe winno przytem w najszerszej mierze uwzględniać prawa samorządów miejskich. Ze względu zaś na istniejące obecnie w niektórych dzielnicach Rzeczypospolitej różnorodne przepisy oraz koncesje, Zw. M. P. zwrócił uwagę na konieczność rozpatrzenia nowej ustawy w odpowiednie przepisy przejściowe.

Memoriał, zawierający wyszczególnienie powyższych dążeń Związku skierowano dn. 26 marca r. b. № 1165 do wszystkich Ministerstw.

Zaznaczyć przytem należy, iż sprawę ustawy przemysłowej referował b. Prezes Zarządu p. Drzewiecki, który pomimo ustąpienia ze stanowiska członka Zarządu, stale wspiera Związek swymi cennymi radami.

WYDAWNICTWO ZWIĄZKU.

W ciągu okresu sprawozdawczego wydano zaledwie 1 zeszyt miesięcznika „Samorząd Miejski“ za miesiąc styczeń. Opóźnienie nastąpiło z przyczyn niezależnych zupełnie od redakcji, a wyłącznie ze względów technicznych — druk jednego zeszytu trwał 6 tygodni, i żadne przynaglenie nie jest w stanie wpłynąć na drukarnię Miejską, by robotę spieszniej wykonała. Pomimo jednak nieregularnego wychodzenia liczba prenumeratorów w okresie sprawozdawczym stale wzrastała, zauważyć przytem należy, iż Samorząd Miejski wzbudził zainteresowanie nie tylko wśród miast, ale i wśród wydziałów oświatowych sejmików.

Nadsyłany redakcji materiał sprawozdawczy z miast różnych dzielnic Polski również świadczy o dalszym rozwoju pisma. Bogato zaś zaopatrzona teka redakcyjna w referaty pierwszorzędnych znawców spraw samorządowych zapewnić może czytelników o rzeczowej treści dalszych numerów miesięcznika.

„Samorząd Miejski“ liczy obecnie 209 prenumeratorów, w tem 144 miast 49 wydziałów powiatowych, pozostałych 16. Ogółem egzemplarzy opłaconych 309. Bezplatnych egzemplarzy rozesłano pierwszego zeszytu 306, w tem 24 wymienne, nadal postanowiono jednak zaprzestać wysyłki do miast, o czem nieomieszkanie przedzić je okólnikiem, zamieszczonym w 1 zeszycie.

RUCH CZŁONKÓW.

Odezwa Zarządu Związku, reasumująca dotychczasową działalność oraz poczynania Związku, rozesłana do wszystkich miast Rzeczypospolitej zarówno należących do Związku, jak i nie będących jego członkami, wywołała cały szereg zgłoszeń miast ze wszystkich dzielnic Polski.

W okresie sprawozdawczym przystąpiło do Związku
miast 21
było dotychczas 373
jest obecnie 394

BIURO ZARZĄDU.

Skład biura w okresie sprawozdawczym był następujący:
Dyrektor Biura — p. W. Kozłowski do dn. 1. II. r. b. następnie
brał udział w pracach Związku w charakterze rzeczoznawcy.

Referent p. M. Pogorzelski od 1. I. do 15. II. 22 r., w przeciągu
m. lutego pełnił obowiązki sekretarza generalnego po ustąpieniu p. Koz-
łowskiego ze stanowiska Dyrektora.

Sekretarka p. W. Konińska,

Bibliotekarka i Sekretarka redakcji — p. M. Kowalewska.

Dziennikarka i archiwistka — p. H. Szymarowa.

Maszynistka — p. W. Kostkowska.

SPRAWOZDANIE KASOWE

za I kwartał od dnia 1. I. — 1. IV. 1922 r.

№	Pozycja	Wpływy	№	Pozycja	Wydatki	
					szczególne	Ogółem
1.	Pozostałość gotówki na 31/XII 1921	423.021.76	1.	Wynagrodzenie pracowników wraz z dodatki.		
2.	Składki czł.	3.364.369.—	a.	za miesiąc styczeń . . .	277.821.—	
3.	Prenumerata „Samozarządu M.”	531.690.—	b.	za miesiąc luty . . .	356.416.—	
			c.	za miesiąc marzec . . .	425.111.—	
			d.	za miesiąc kwiecień . . .	309.179.28	1.368.527.28
			2.	Wydawnictwo		928.245.—
			3.	Koszty posiedzeń. . . .		282.640.—
			4.	Utrzymanie biura		193.660.70
			5.	Koszta Zjazdów		106.210.—
			6.	Wydat. poczt.		60.435.—
			7.	Wyjazdy . . .		14.330.—
	Ogółem	4.319.080.76		Ogółem		2.954.037.98
				Pozostałość got. na 1/IV 22		1.365.042.78
						<u>4.319.080.76</u>

PRZETARGI PUBLICZNE

Układanie bruku drewnianego na ulicy Piotrkowskiej Traugutta i 6 Sierpnia około 11 100 mtr. kw. ma być powierzone w drodze publicznego przetargu.

Warunki przetargu można przejrzeć w Oddziale Brukarskim Magistratu m. Łodzi — ulica Nowo-Targowa № 24 — w godzinach biurowych i mogą być także nabyte w miarę posiadania po cenie 100 marek za egzemplarz.

Oferty należy podawać w dniu 29 maja 1922 roku o godzinie 10, rano w kopertach zamkniętych, zaadresowanych: „Do Magistratu, Wydział Budownictwa”, z oznaczeniem przedmiotu przetargu.

Oferty zostaną otwarte w Wydziale Budownictwa, Plac Wolności № 14, pokój № 26, w oznaczonym terminie w obecności ubiegających się osób.

Ostateczny termin powierzenia roboty upływa po 8 tygodniach. —

Łódź, dnia 22 maja 1922 r.

MAGISTRAT
Wydział Budownictwa

Ogłoszenie.

Komisja Powszechnego Nauczania m. Łodzi podaje do wiadomości rodziców dzieci w wieku szkolnym (od 7 do 14 lat), opuszczających Łódź na czas letnich wakacyj, że w myśl art. 18 Dekretu „O obowiązku szkolnym” — obowiązane są one stawić się do zapisu do szkół w końcu sierpnia r. b..

Jeżeli dziecko w właściwym czasie nie może stawić się do zapisu z powodów uzasadnionych, przewidzianych ustawą w artykule 47-ym (choroba dzicka, śmierć członka rodziny, choroba zakaźna w domu, nadzwyczajna przeszkoda w komunikacji i t. p.), rodzice obowiązani są natychmiast w zarządzie szkoły niestawiennictwo dziecka usprawiedliwić, składając **odpowiednie dokumenty.**

Niestosowanie się do niniejszego wezwania pociągać będzie za sobą kary, przewidziane za niedopełnienie obowiązku szkolnego.

Łódź, dnia 22 maja 1922 roku.

Komisja Powszechnego Nauczania
m. Łodzi.

(—) Dr. St. Kopeński.

Treść numeru 22-ego:

Ze statystyki m. Łodzi za rok 1921: Pożary w Łodzi w roku 1921.

Dział Sprawozdawczy.

Protokół 15 posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 18 maja 1922 r.

Obwieszczenia i okólniki.

Statut o miejskim podatku od przyrostu wartości własności nieruchomości w Łodzi.— Przepisy Wykonawcze o miejskim podatku od przyrostu wartości własności nieruchomości.

Kronika miejska.

Sprawozdanie z działalności Związku Miast Polskich za czas od 1 stycznia do 1 kwietnia 1922 r.

Na mocy ogólnego zebrania w dniu 20
maja firma
Handl.-Przemysł. Tow. CEKAS
została zlikwidowana.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Łodzi wydzierżawia z dniem 1 czerwca lokal na mleczarnię w parku Sienkiewicza wraz z urządzeniem. Oferty należy składać do oznaczonego dnia w Wydziale Gospodarczym, Dzielna 2a, II piętro.

MAGISTRAT

Łódź, dnia 27 maja 1922 r.

Licytacje przymusowe.

Dnia 31 maja 1922 r. od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul.:

Dzielna 34, biurko, Wschodnia 29, stolik, Krzyżowa 2, fotel, Borysia 7, szafa, Marysińska 16, szafka, Franciszkańska 2, serwantka, Franciszkańska 26, płyta kamienna, Franciszkańska 18, płyta kamienna, Konstanyńska 3, kloz owocowy, Konstanyńska 3, szafa.

Dnia 1 czerwca 1922 r. odbędą się licytacje przy ul.:

Piotrkowska 87, fotel, Juliusza 15, biurko, Radwańska 49, biurko, Andrzeja 46, stół, Miłsza 42, wiadro do wody, Piotrkowska 123, otomana, Piotrkowska 145, lustro, Piotrkowska 147 obrus, Piotrkowska 149, obrus, Górny-Rynek 3-4, obrus, Górny-Rynek 5-6, obrus.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.